

Lag om ändring i lagen (1991:1047) om sjuklön;

utfärdad den 31 maj 2012.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 4 och 4 a §§ lagen (1991:1047) om sjuklön ska ha följande lydelse.

4 §² Sjuklön betalas ut vid sjukdom som sätter ned arbetsförmågan. Med sjukdom jämställs ett tillstånd av nedsatt arbetsförmåga som orsakats av sjukdom för vilken betalats ut sjuklön enligt denna lag, lön enligt 34 § sjömanslagen (1973:282) eller sjukpenning enligt socialförsäkringsbalken eller motsvarande äldre lagstiftning och som fortfarande kvarstår efter det att sjukdomen upphört.

Vid bedömning av om och i vilken utsträckning arbetsförmågan är nedsatt ska det särskilt beaktas om arbetstagaren på grund av sjukdomen är helt eller delvis förhindrad att utföra sitt vanliga eller därmed jämförligt arbete. Vid denna bedömning ska det bortses från sådan nedsättning av arbetsförmågan som ligger till grund för ersättning till arbetstagaren i form av sjukersättning eller aktivitetsersättning enligt socialförsäkringsbalken, eller livränta vid arbetsskada eller annan skada som avses i 41–44 kap. samma balk.

4 a §³ En arbetsgivare är inte skyldig att betala ut sjuklön vid sjukdom

1. för sådan tid som arbetstagaren omfattas av bestämmelserna i 37 kap. 3 § socialförsäkringsbalken, eller
2. om arbetstagaren inte helt har återgått i arbete och utfört arbete under minst en dag hos arbetsgivaren efter det att sjuklön för en hel sjuklöneperiod har betalats ut av arbetsgivaren.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2012.

På regeringens vägnar

ULF KRISTERSSON

Kjell Rempler
(Socialdepartementet)

¹ Prop. 2011/12:81, bet. 2011/12:SfU13, rskr. 2011/12:232.

² Senaste lydelse 2010:345.

³ Senaste lydelse 2011:1073.

